

SPIS TREŚCI

Wstęp	9
1. Źródła, stan badań i literatura przedmiotu	11
2. Metody, zawartość i układ pracy	22
Żnin jako ośrodek prasowo-wydawniczy	23
1. Pod zaborem pruskim	25
2. W niepodległej Polsce	27
2.1. „Pałuczanin” i jego przemiany	28
2.2. Tytuły prasowe wyrosłe z „Pałuczanina”	32
„Moja Przyjaciółka” na tle polskiej prasy kobiecej międzywojnia	41
1. Miejsce w typologii prasy kobiecej lat 1918–1939	43
2. W segmencie „pism obejmujących życie domowe”	47
3. Wśród regionalnych tytułów kobiecych	49
Kształtowanie się formuły wydawniczej żnińskiego dwutygodnika kobiecego	51
1. Kobięce dodatki w „Pałuczaninie” i „Ilustrowanym Kurierze Pałuckim”	53
2. „Wiele pięknych i ciekawych artykułików, interesujących zwłaszcza świat kobiecy” w „Moich Powieściach”	58
3. „Moja Przyjaciółka” – dwutygodnik samoistny wydawniczo	60
3.1. Charakterystyka ogólna, misja, założenia programowe	63
3.2. Zespół redakcyjny, autorzy i współpracownicy	66
3.3. Cechy wydawnicze	71
3.4. Dynamika nakładowa, promocja, kolportaż i zasięg	78
Całokształt „spraw kobiecych” w ujęciu „Mojej Przyjaciółki”	85
1. „Wszystkie te babskie pasjonujące rzeczy”, czyli „Moja Przyjaciółka” w roli doradcy	90
1.1. Modna pani w pięknym wnętrzu	91
1.2. Zdrowie i uroda	102
1.3. Domowa szafarka	105
1.4. Wzorowa matka	111
2. W kręgu zagadnień społeczno-obyczajowych, kulturalnych i literackich	114
Epilog	
Ciąg dalszy (nie) nastąpił	123
Przypisy	131
Aneks 1	151
Aneks 2	185
Spis ilustracji	197
Bibliografia	205
Indeks osób	211